

உலகின் அடையாளம் உயிர்களே. பல்லுயிர் பெருக்கமும் வாழ்வுமே பூமியின் ஆன்மா. ஒளி, காற்று, மண், நீர் இவற்றின் சமநிலையே உயிர்களின் தோற்றக் காரணம். உயிர்களின் சமநிலை குலைந்தால் இயற்கையின் சமநிலை குலைந்து பூமியே அழிந்துவிடும். அதாவது உயிர்கள் அனைத்தும் மடிந்துவிடும். பின்பு பூமி சமநிலையான உயிர் தோற்றச் செயல்பாட்டில் தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளும். ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளின் பரிணாம வளர்ச்சி முற்றிலும் முடிந்து, புதிய பரிணாமம் தொடங்கும். இன்றைய வளர்ச்சியைப் பெற இன்னும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் ஆகும். எனவே சுற்றுச் சூழலைப் பாதுகாத்து உயிர்களின் சமநிலையைப் பேணி இந்த உலகத்தைக் காக்கவேண்டும். இதனை உணர்ந்து இயற்கையோடு இயற்கையாக இணைந்தும் இயற்கையைப் போற்றியும் நம் முன்னோர்கள் வாழ்ந்துள்ளனர். அத்தகைய உணர்வும் வாழ்முறையும் இன்றைக்குக் கேள்விக்குறியாக ஆகியுள்ளது. இதற்கு நாம் என்ன செய்யவேண்டும்?

தொல்காப்பியர், 'ஒன்றறி வதுவே உற்றறி வதுவே' என்று தொடங்கி உலகத்து உயிர்கள் அனைத்தையும் பகுத்துக் காட்டுவார். சங்க இலக்கியம், 'நெல்லும் உயிரன்றே நீரும் உயிரன்றே' என்று உயிர் அருமை போற்றும். 'மன்னுயிர் ஒம்பி அருள் ஆள்வார்க்கு இல்லென்ப, தன்னுயிர் அஞ்சும் வினை' என்று வள்ளுவர் வாய்மொழிவார். பிற்காலத்தில் வள்ளலார் 'வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்' என்று பாடினார். இத்தகைய அருள் உள்ளம் வளர்ந்து உலகம் தழைக்கத் தாயுள்ளம் கொண்ட நம் பண்டைக்காலத்து மன்னர்கள் எப்படி உயிர் இரக்கம் பேணியுள்ளார்கள் என்பதைக் காண்போம்.

சோழ நாட்டின் வரலாற்றில் மனுநீதிச் சோழன் என்ற மன்னன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் அரசாட்சியில் ஒரு நிகழ்ச்சி. மன்னனின் மகன் இளைய வயதினன். ஒரு நாள் அந்நாட்டின் நகர வீதியில் தேரோட்டிச் சென்று கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அவ்வீதியில் துள்ளித் துள்ளி

அங்குமிங்கும் ஓடிக் கொண்டிருந்த கன்றுக்குட்டி ஒன்று அந்தச் தேர்ச் சக்கரத்தின் அடியில் விழுந்து இறந்துவிட்டது. இதனால் கன்றினை இழந்த பசுவானது அரண்மனையின் வாயிலில் கட்டப்பட்ட ஆராய்ச்சி மணியை அடித்து நீதி கேட்டு நின்றது. மணியோசை கேட்ட மன்னன் உரியவர்களை அனுப்பி உண்மை அறிந்துவரச் செய்கிறான். அவர்கள் நடந்தவற்றை அறிந்து மன்னனிடம் சொல்ல, மன்னன் 'பசுவின் கன்றைக் கொலை செய்த தன் மகனும் அதே தேர்க்காலில் நசுங்கி மரணிக்க வேண்டும்' என்று மரண தண்டனை விதித்தான். ஒரு பசுவின் கன்றினுக்காக, அதுவும் அறியாமல் செய்த பிழைக்காகத் தன் மகன் என்றும் பாராமல் உயிர்களை நேசித்த அந்த மன்னன் அன்று முதல் 'மனுநீதிச் சோழன்' என்று போற்றப்பட்டான். இன்றுவரை அவன் புகழ் நின்று நிலவுகிறது.

அதே ஆழ நட்டில் இன்னொரு மன்னன். அவர் பெயர் சிபிச் சக்கரவர்த்தி. அவன் வாழ்வில் ஒரு நிகழ்வு. மன்னன் சிபி ஒருநாள் பூஞ்சோலை ஒன்றில் தனித்திருக்கிறான். அப்பொழுது அம்பினால் தைக்கப் பெற்றுக் குற்றயிரும் குலையுயிருமாக ஒரு புறா அவன் மடியில் வீழ்கிறது. பார்த்த மன்னன் துடிதுடித்துப் போகிறான். கையிலெடுத்துக் கனிவோடு அம்பை உருவி அருமருந்திட்டுப் புறாவின் ஆருயிர்காக்கிறான். அப்பொழுது அப்புறாவை வேட்டையாடிய வேடன் வருகிறான். 'தாங்கள் வைத்திருக்கும் புறா எனக்குரியது; என்னால் வேட்டையாடப்பட்டது; என்னிடம் தாருங்கள்' என்கிறான். மன்னன் மறுத்துப் "புறாவின் எடைக்கு எடையாக என் தொடையை அறுத்துத் தருகிறேன்" என்கிறான். எத்தகைய கருணை பாருங்கள். ஒரு புறாவிற்கு இரங்கிய சோழன் சிபியின் புகழ் இன்றுவரை நிலைத்து நிற்கிறது.

சங்க காலத்தில் ஒரு குறுநில மன்னன். ஆவியர் குடியில் பிறந்த மலை நாட்டைச் சேர்ந்தவன். அவன் பெயர் பேகன். அவனது மலை நாட்டின் பக்கமெல்லாம் கரு மேகங்கள் சூழ்ந்து வான்மழையின் வரவைப் பறை

சாற்றுகிறது. அங்கொரு மயில் தோகை விரித்து ஆடிக்கொண்டிருக்கிறது. வான்மழை பொழிகிறது. தோகை மயில் சிலிர்க்கிறது. இக்காட்சியைக் கண்ட ஆவியர்கோன் பேகன் 'குளிரால் நடுங்கும் மயில்' எனக் கருதிப் பொன்னாடை போர்த்துகிறான். மலைநாட்டு மன்னனின் உயிர் நாட்டத்தைப் பாருங்கள். இந்த அருள் உள்ளமே பேகனை இன்றுவரை பேசும்படியாகச் செய்திருக்கிறது.

மற்றொரு மலை நாடன். அவன் பெயர் பாரி. பறம்புமலையை ஆண்ட குறுநில மன்னன். அவனது கருணை கனிந்த அருள் உள்ளத்தைப் பாருங்கள். ஒருநாள் தேரேறிக் கானகத்தின் பெருவழியில் வந்து கொண்டிருக்கிறான். வழியின் ஓரிடத்தில் முல்லைக்கொடி ஒன்று வளர்ந்து வான் நோக்கி அசைந்தாடிக் கொண்டிருக்கிறது. பற்றிப் படரப் பக்கத்தில் ஒரு கொம்பில்லை. பார்க்கிறான் பாரி. பற்றிப் படரக் கொம்பின்றித் தடுமாறும் அம்முல்லைக் கொடியின் வாட்டத்தைத் தீர்க்க எண்ணுகிறான். பரந்த மனம் பாரிக்கு என்பதால், தான் ஏறி வந்த தேரையே அதனருகில் நிறுத்துகிறான். 'இனி இம்முல்லை பற்றிப் படர்ந்து தன் வாட்டம் தீரும்' என்று மகிழ்கிறான். எப்படிப்பட்ட உயிர் நேயம்?

ஒரு தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து போருக்குச் சென்று வெற்றியுடன் திரும்பி வருகிறான். தேரில் தொங்கும் மணியின் ஓசை ஆர்ப்பரிக்கத் தேர் வரவேண்டும். தலைவனின் உள்ளம் தலைவியின் இன்பியல் அன்பை அசைபோடுகிறது. அவன் பார்க்கின்ற காட்சி தேர்மணி ஓசைக்குத் தடை போடுகிறது. ஆம். எங்கும் பருவமழை பொழிந்து இயற்கை பசுமைப் பாய் விரிக்க வண்ண வண்ணப் பூக்கள் பூத்துக் குலுங்குகின்றன. மலர்ந்த

பூக்களின் தேனை வண்டுகள் மகிழ்ச்சி ஒலியெழு உண்டு மகிழ்கின்றன. அந்தச் சூழலில் தலைவனின் கண்ணில் ஒரு காட்சி தென்படுகிறது. இணை வண்டுகள் இரண்டு தேன் உண்ட போதையிலும் இணை சேர்ந்த காதலிலும் கண்மூடி மயங்கிக் கிடக்கின்றன. இந்த மகிழ்ச்சி மயக்கம் கலைந்துவிடக் கூடாது. இதற்குத் தேர்மணி ஓசை காரணமாகிவிடக் கூடாது என்று எண்ணுகிறான். எனவே அவன், “தேர்ப்பாகனே! மணி நாவை அசையாது இழுத்துக்கட்டு” என்று ஆணையிடுகிறான். காதலால் கசிந்துருகும் கருணையைப் பாருங்கள்.

மேலும் கடவுள்களின் வாகனங்கள் கூட இதையே வலியுறுத்துகின்றன. தேவேந்திரனுக்கு வெள்ளை யானை, சிவனுக்குக் காளை, திருமாலுக்குக் கருடன், பசு, முருகனுக்கு மயில்; சேவல், காளிக்குச் சிங்கம், அய்யனா ருக்குக் குதிரை, பிள்ளையாருக்கு எலி, அய்யப்பனுக்குப் புலி, மீனாட்சிக்கு கிளி, பைரவருக்கு நாய் இவ்வளவு ஏன் சனிக்கும் எமனுக்கும் முறையே காகமும் எருமையும் உள்ளன. இப்படித்தான் விலங்குகளும் பறவைகளும் கடவுளரோடு போற்றிப் பாதுக்காக்கப்பட்டுள்ளன. இன்னொன்று பெரும்பாலான கடவுள்களின் கோவில்களில் தலவிருட்சம் இல்லாமல் இருப்பதில்லை. இவையெல்லாம் இயற்கையை நேசிக்கும் பண்பாட்டில் முகிழ்த்தவை எனலாம்.

இவ்வாறு பண்டைத் தமிழ்மக்கள் இயற்கையைப் பாதுகாத்தும் நேசித்தும் போற்றியும் வணங்கியும் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். எனவேதான் பல்லுயிர்களையும் பாங்குடன் ஒம்பும் நல்லுள்ளம் அவர்களுக்கு வாய்த்திருக்கிறது. வானம் மும்மாரி பொழிந்து வளம் செழித்திருக்கிறது. இன்ணுக்கு இந்த நிண மாறிவிட்டது. மனிதனின் ஆசைகள் அளவு கடந்து இயற்கையைச் சீரழிக்கும் சிறுமைக்குள் சென்றுவிட்டன. கண்ணுக்குத் தெரியாமல் உலகம் மெல்ல மெல்ல அழிந்து கொண்டு வருகிறது. இந்நிலை மாற வேண்டும்; விரைவில் மாற்றம் வேண்டும். முன்னோர் வாழ்வியலை உணர்ந்து இயற்கையைப் பாதுகாத்துப் பல்லுயிர்களையும் ஒம்பி உயிர் நேயம் வளர்க்கப் பாடுபட வேண்டும். இந்த உணர்வும் அறிவும் பசுமரத்து ஆணிபோல் இளைய உள்ளங்களில் புகவேண்டும். நாளைய உலகம் நமக்கானதாக மாறவேண்டும். மாற்றுவோம்!

அரும்பதங்கள்

ஆன்மா	-	உயிர்
ஓம்புதல்	-	பாதுகாத்தல்
கனிவு	-	இரக்கம்
எடை	-	பாரம்
வாட்டம்	-	சோர்வு
விருட்சம்	-	மரம்
ஆணை	-	கட்டளை
இணை	-	சோடி
உற்றறிதல்	-	தொட்டு அறிதல்
பரிணாமம்	-	ஒன்று மற்றொன்றாக மாறுதல்

கிரகித்தற் பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. உலகில் உயிர்களின் தோற்றத்திற்கான அடிப்படை எது?
2. எமது முன்னோர்கள் இயற்கையைப் போற்றி வாழ்ந்தமைக்கான காரணம் என்ன?
3. பசுக்கன்றுக்காகத் தன் மகனைத் தேர்க்காலில் இட்டு தண்டித்தமையால் சோழ மன்னன் எவ்வாறு அழைக்கப்பட்டான்?
4. பாரி மன்னனுடைய உயிர் நேயம் எவ்வாறு வெளிப்பட்டது?
5. மணியின் நாவை அசையாது இழுத்துக்கட்டும்படி தேர்ப்பாகனைத் தலைவன் பணிக்கக் காரணம் என்ன?

மொழித்திறன் விருத்திச் செயற்பாடு

“உயிர்களிடத்தில் அன்பு காட்டுவோம்” என்ற தலைப்பில் உரைச்சித்திரம் ஒன்றை பிரதியாக்கி நிகழ்த்திக் காட்டுங்கள்.

அடைமொழிகள்

தோட்டத்தில் **அழகான** பூக்கள் மலர்ந்திருக்கின்றன.

நல்ல பழங்களாகத் தாருங்கள்.

நாங்கள் **விரைவாகச்** சென்றோம்

மின்சாரம் **அடிக்கடி** தடைப்படுகின்றது.

மேலே தரப்பட்ட வாக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள அழகான, நல்ல, விரைவாக, அடிக்கடி ஆகிய சொற்களைக் கவனிப்போம். அவை வேறு சொற்களைச் சிறப்பித்து அல்லது விபரித்து வந்தவையாகும். இவ்வாறான சொற்கள் அடைமொழிகள் எனப்படுகின்றன.

சொற்களை விசேடித்து அல்லது விபரித்து வரும் சொற்கள் அடைமொழிகள் எனப்படும்.

தோட்டத்தில் **அழகான** பூக்கள் மலர்ந்திருக்கின்றன.

நல்ல பழங்களாகத் தாருங்கள்.

ஆகிய வாக்கியங்களைக் கவனிப்போம். அழகான, நல்ல என்பன முறையே பூக்கள், பழங்கள் என்ற பெயர்ச்சொற்களை விசேடித்து வந்துள்ளன. எத்தகைய பூக்கள், எப்படிப்பட்ட பழங்கள் என்ற வினாக்களை எழுப்பினால் அவற்றுக்கு விடைகளாக அழகான, நல்ல என்பன அமையும்.

பெயர்ச் சொற்களை விசேடித்து அல்லது விபரித்து வரும் சொற்கள் பெயரடைகள் எனப்படும்.

நாங்கள் **விரைவாகச்** சென்றோம்.

மின்சாரம் **அடிக்கடி** தடைப்படுகின்றது.

ஆகிய வாக்கியங்களைக் கவனிப்போம்.

விரைவாக என்பது சென்றோம் என்ற வினைச்சொல்லையும் அடிக்கடி என்பது தடைப்படுகின்றது என்ற வினைச்சொல்லையும் விசேடித்து

வந்துள்ளன. எப்படிச்சென்றோம்? எப்படித் தடைப்படுகின்றது? ஆகிய வினாக்களுக்கு விடைகளாக முறையே விரைவாக, அடிக்கடி என்பன அமைகின்றன.

வினைச் சொற்களை விசேடித்து அல்லது விபரித்து வரும் சொற்கள் வினையடைகள் எனப்படும்.

பின்வரும் வாக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ள அடைமொழிகளை இனங்கண்டு, அவை பெயரடையா, வினையடையா? என்பதனைக் குறிப்பிடுக.

1. திடீரென்று பெய்த மழையால் போட்டி குழம்பிவிட்டது.
2. கருணையுள்ள மனிதர்கள் வாழ்வதனாலேயே மழை பெய்கின்றது.
3. நாங்கள் சிறிய வீட்டில் நெருக்கமாக வாழ்கின்றோம்.
4. அமைதியான மனிதர்கள் இளமையாக வாழ்கிறார்கள்.

திசைச் சொற்கள்

தமிழில் வழங்கி வரும் ஆரியம் (வடமொழி) அல்லாத ஏனையமொழிச் சொற்கள் திசைச் சொற்கள் எனப்படும்.

போர்த்துகேயமொழிச் சொற்கள்

அலுமாரி/அலமாரி -
கதிரை -
யன்னல்/ஜன்னல் -
பீப்பா -

தமிழ்ச் சொற்கள்

நிலைப்பேழை
நாற்காலி
சாளரம்
பெரிய கொள்கலம்

ஒல்லாந்துமொழிச் சொற்கள்

உலாந்தா -

தமிழ்ச் சொற்கள்

அளவைகாரன்

கந்தோர்
சக்கடத்தார்
கக்கூசு

பிரெஞ்சுமொழிச் சொற்கள்

பட்டாளம்
குசினி
இலாந்தர்
பீரோ

அரபுமொழிச் சொற்கள்

இலாகா
வசூல்
தகவல்
சைத்தான்

கன்னடமொழிச் சொற்கள்

அட்டிகை
சொத்து
அக்கறை
சமாளித்தல்

தெலுங்குமொழிச் சொற்கள்

இடாப்பு
இராணுவம்
சந்தடி
இலஞ்சம்

அலுவலகம்
செயலாளர்
மலசலகூடம்

தமிழ்ச் சொற்கள்

சேனை
சமையலறை
கண்ணாடி விளக்கு
நிலைப்பேழை

தமிழ்ச் சொற்கள்

திணைக்களம்
சேகரிப்பு
செய்தி
பிசாசு

தமிழ்ச் சொற்கள்

கழுத்தணி
பொருள் பண்டம்
கவனம்
காலந்தள்ளுதல்

தமிழ்ச் சொற்கள்

பேரேடு
படைவீரர்
இரைச்சல்
கையூட்டு

பின்வரும் திசைச்சொற்கள் எம்மொழிக்குரியன என அறிந்து எழுதுங்கள்.

1. அலவாங்கு -
2. ஒட்சிசன் -
6. துட்டு -
7. ஆஸ்தி -